Advent - Quart diumenge

Per SilvestreF el dl., 16/12/2019 - 00:00

Is 7,10-14
Rm 1,1-7
Mt 1,18-24

Moltes persones han sobreviscut a conflictes al seu país d'origen, han patit l'angoixa i la privació a camps de refugiats i lluiten en un país nou, en una llengua nova i amb una nova forma de viure. D'alguna manera, han aconseguit desafiar situacions que semblaven insuperables. Ens meravellem pel coratge, la determinació i l'impuls que sovint caracteritzen persones en aquestes circumstàncies extraordinàries.

Com a creients, també aprenem la lliçó de reconèixer el Déu de les sorpreses que es manifesta en esdeveniments improbables i inesperats. La paraula de Déu d'aquest 4t diumenge d'Advent reforça aquesta lliçó. Ens ensenya que Déu ens assoleix de maneres que ens sorprenen i ens desafien. Hem d'estar disposats a deixar anar el nostre desig de controlar el futur i a acceptar el camí de Déu amb humilitat i coratge.

A la primera lectura, el profeta Isaïes va parlar amb el rei Acaz sobre el pla de Déu per al seu poble durant el temps turbulent abans de l'ensorrament de Judà i l'exili. Acaz s'havia aliat amb el poderós rei d'Assíria per salvar la seva pròpia pell. Havia intentat reforçar la seva base de poder mitjançant astutes aliances! Era una oportunitat i un oportunisme polític clàssic.

Isaïes, però, va anar contra l'opció de la política de supervivència. Li preocupava més la fidelitat al pacte amb Déu i a la tradició d'Israel, que haurien estat en perill per l'aliança amb un rei estranger. Va dir a Acaz que Déu salvarà el seu poble no mitjançant aliances poderoses, sinó mitjançant un nen vulnerable i indefens. Que Déu treballa a través de la debilitat i la vulnerabilitat és una lliçó punyent tant per al poble de l'aliança com per a tots nosaltres.

L'evangeli ens explica la història de com el pla de Déu es desplega i repercuteix en les vides de Maria i Josep. Sembla que hi ha un patró de manera de fer de Déu que irromp, trastorna i desafia el pensament i el comportament humà. En el relat de l'anunciació, va entrar en la vida pacífica d'una noia de Natzaret.

A l'episodi d'avui, Josep va ser pertorbat i es va capgirar la seva vida arran de la intervenció divina. En descobrir que Maria ja estava embarassada quan no s'havien mudat junts, va planejar divorciar-se d'ella. Va ser llavors quan Déu va ajudar a Josep a acollir la realitat i la situació concreta com a designi i camí de salvació. Això demana molta humilitat, obertura, valentia i confiança per part de Josep. Va ser capaç, amb l'ajuda de Déu, de modificar el seu projecte de vida segons la inspiració de Déu.

A nosaltres, com els va passar al rei Acaz a Maria i a Josep, el Déu de les sorpreses també ens ve a trobar en els esdeveniments i, sovint, ens repta, tot capgirant les nostres expectatives.

Ens cal desitjar i demanar gràcia a Déu per a créixer en fe, bondat, obertura, humilitat, atenció, disponibilitat, abnegació... i per procurar disposar-nos i posar mitjans per a que l'Esperit ens pugui anar treballant. És important que dediquem estones, en pregària, a meditar i contemplar. I també a 'passar per la pregària' allò que anem vivint. Jesús mateix necessitava pregar. Això ens pot ajudar a copsar el pla de Déu, com a Maria, Josep, Isaïes...La Bona Notícia del Nadal ens diu que Déu és Emmanuel, Déu-amb-nosaltres i que ens ve a trobar en les cruïlles i desconcerts de les nostres vides i, especialment, en les persones que són es situació de desconcert, inseguretat i trasbals, en situació de marge, de llindar.

En uns dies, celebrarem el pla més gran de Déu per a la humanitat: l'Encarnació. El Messies vindrà com un infant. Naixerà de Maria mitjançant el poder de l'Esperit Sant i serà acollit per Josep, de la casa de David. Jesús salvarà el seu poble del pecat. És la revelació radical de l'amor fidel i la màxima expressió de salvar la vida.

Que Maria i Josep siguin els nostres intercessors i models de fe i confiança en Déu, mentre ens preparem per acollir novament Jesucrist, Llum del món i Príncep de la Pau.

ETIQUETES
SORPRESA DESCONCERT ORACIÓ